

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΒΟΥΣΑΝΑΚΗΣ

(1945 - 1997)

Η μαθηματική μας κοινότητα έχασε πρόσφατα έναν εκλεκτό συνάδελφο. Ο **Δημήτρης Καβουσάνακης** πέθανε από αιφνίδιο καρδιακό επεισόδιο σε ηλικία 52 ετών την Πρωτομαγιά του 1997. Δραστήριος μαθηματικός στη Μέση Εκπαίδευση, εργαζόταν στην ιδιαίτερη πατρίδα του το Ηράκλειο της Κρήτης από όπου έφυγε μόνο για να σπουδάσει στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης. Ο Δημήτρης, παρ' ότι έγραφε κείμενα για δημοσίευση δύσκολα, είχε μία ευρεία εγκυκλοπαιδική μόρφωση, αξιό-

λογη μαθηματική καλλιέργεια πραγματική αγάπη για το επάγγελμα του δασκάλου των Μαθηματικών και για την μαθηματική εκπαίδευση. Ως δάσκαλος των Μαθηματικών ήταν εξαιρετικός. Οι προσωπικές του σημειώσεις, αρκετές από τις οποίες μελλοντικά προώριζε για δημοσίευση, είναι πλούσιες, λεπτομερείς, ερευνηούν και προσεγγίζουν κάθε πλευρά και πρόβλημα της διδασκτέας ύλης. Από τη δεκαετία του 1980 είχε εκδόσει σε μικρά τομύδια στο Ηράκλειο σημειώσεις Άλγεβρας εξαιρετικά χρήσιμα για τους μαθητές, αλλά και για τον διδάσκοντα. Ανάμεσα σε αυτά ξεχωρίζουν οι σημειώσεις του για τη θεωρία των Αριθμών. Τον απασχολούσαν ιδιαίτερα τα προβλήματα των μαθηματικών διαγωνισμών και επιθυμούσε να δημοσιεύσει τις δικές του λύσεις από τους διαγωνισμούς της Ε.Μ.Ε. Ο Δημήτρης είχε ιδιαίτερο ενδιαφέρον και αγάπη για την Ιστορία των Μαθηματικών και της μαθηματικής εκπαίδευσης. Θυμάμαι το πυκνογραμμμένο με τον καλλιγραφικό του γραφικό χαρακτήρα φυλλάδιο με τίτλο "ιστορικές σημειώσεις για να δούμε τα Μαθηματικά φιλικότερα", το οποίο είχε την σεμνότητα και καλοσύνη να μοιράζει μόνο μεταξύ των φίλων του. Μια τέτοια δουλειά άξιζε να δει το φώς της πλατιάς δημοσίευσης όπως και πολλές άλλες ιδέες που είχε κατά νου. Δυστυχώς, ο Δημήτρης έφυγε νωρίς σε μια ηλικία που η εμπειρία του μπορούσε να αποκρυσταλλωθεί σε συγγραφική δραστηριότητα. Οι συνάδελφοι και οι μαθητές του έχουν νωπή στη μνήμη την "έγνοια" και το "τρέξιμο" του για την επιτυχία της εκδήλωσης του Παραρτήματος Ηρακλείου της Ε.Μ.Ε. για τα 300 χρόνια από τη γέννηση του Καρτέσιου. Ο Δημήτρης είχε ένα ιδιότυπο χιούμορ, αυτό που ταίριαζε στην καλλιέργεια και στο χαρακτήρα του, του άρεσε το συμπυκνωμένο νόημα των γελιογραφιών και τις συνέλεγε με πάθος. Ήταν ένας καλός δάσκαλος, ένας καλός μαθηματικός, ένας άνθρωπος.

Ο φίλος του Ανδρέας Πούλος.